

Vypraveno

dne 3.4.13 B

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Jan Kubice

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MVCRP00X1Y0V

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0125r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 11.4.2013

podpis: [Signature]

V Praze dne

-2-07-2013

Č.j.: MV-58936-4/VS-2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

– Turecko, státní občan Turecka, trvale bytem

(dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy ze dne 10.4.2013, č.j.: VS-2748/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 10 požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) doručena dne 11.10.2012. Dne 1.10.2005 uzavřel žadatel manželství se státní občankou České republiky, na základě kterého mu byl ode dne 19.12.2005 povolen trvalý pobyt na území České republiky. Manželství trvá dosud a dne 17.4.2008 se z něj narodila státní občanka České republiky. Žadatel je státním občanem Turecka.

Ze spisového materiálu mimo jiné vyplývá, že žadatel přicestoval do České republiky v roce 2005 za svojí budoucí manželkou, státní občankou České republiky. Od 13.1.2007 pracuje jako smluvní zaměstnanec konzulárního oddělení Velvyslanectví Turecké republiky v Praze.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 17.12.2012, č.j.: VS-2748/53/2-2012, správní řízení o žádosti podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušilo do 21.1.2013. Žadatel byl vyzván, aby ve stanovené lhůtě doložil podklady pro rozhodnutí. Konkrétně se jednalo o doklady o době a průběhu zdravotního pojištění od povolení trvalého pobytu na území České republiky, potvrzení o výši příjmu ze zaměstnání a o doklady spojené s bydlením žadatele. Rovněž byl vyzván k doložení vyjádření k cestám do zahraničí za období posledních pěti let. Ministerstvo vnitra tímto usnesením v souladu s ustanovením § 47 správního řádu žadatele dále informovalo o zahájení správního řízení podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 zákona o státním občanství. Podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu jej dále vyzvalo o jeho právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí ve věci, včetně práva vyjádřit ve správním řízení své stanovisko a vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Byl rovněž poučen o možnosti zvolit si zmocněnce ve smyslu ustanovení § 33 správního řádu. Žadatel byl dále poučen o postupu předání dotčených dokladů Ministerstvu vnitra a o tom, že tyto podklady jsou nezbytné pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). V neposlední řadě Ministerstvo vnitra žadatele poučilo o následcích nedodání předmětných dokladů ve stanovené lhůtě, tj., o možnosti zastavení správního řízení o jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

III.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštního předpisu upravujícího pobytový režim cizinců na území České republiky a rovněž neprokázal splnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění. Nesplněnou citovanou zákonnou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra žadateli prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra žadateli nesplnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádosti svým rozhodnutím ze dne 10.4.2013 nevyhovělo.

III.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadateli doručeno dne 12.4.2013. Dne 23.4.2013 proti němu podal žadatel včasný rozklad v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 a § 152 odst. 1 správního řádu.

V rozkladu uvádí, že nevyhovující rozhodnutí je odůvodněno pouze dvěma argumenty. Na základě prvního argumentu se v rozporu s ustanovením § 93 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pozdě přihlásil k pobytu na území České republiky. Druhý argument pro zamítnutí vychází z toho, že měl opakovaně nedoplatky a penále na veřejném zdravotním pojištění, které doplatil až v červnu, resp. v srpnu 2012.

K porušení podmínky na úseku pobytového režimu uvádí, že do České republiky přicestoval na turistické vízum za svojí přítelkyní a v průběhu pobytu se rozhodli uzavřít manželství, což následně i učinili. Pokud nedodržel zákonem stanovenou lhůtu pro přihlášení se k pobytu, stalo se tak jeho neznalostí českých právních předpisů a českého jazyka a jednak lidsky pochopitelným a omluvitelným soustředěním na jiné záležitosti v souvislosti s přípravou svatby. Domnívá se, že toto jeho pochybení nebylo tak zásadní, aby jím ohrozil veřejný pořádek, o čemž ostatně svědčí i skutečnost, že jeho přestupek byl vyřešen domluvou, tj. bez uložení správních sankce. V této souvislosti poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 4.5.2006 ve věci 2 As 31/2005, podle kterého: „Porušení povinnosti ohlásit cizinecké policii pobyt cizince, pokud není motivováno snahou zatajit skutečný pobyt cizince a vytvořit tak prostor k protiprávní činnosti, lze považovat pouze za formální opomenutí, které nezakládá nesplnění zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky.“

Žadatel dále uvedl, že bohužel shledává jako oprávněnou výtku, že měl od data povoleného trvalého pobytu, tj. od 19.12.2005 až do léta 2012, opakovaně nedoplatky na pojistném na veřejném zdravotním pojištění (dále jen „pojistné“) a penále. K tomu uvedl, že veškeré své příjmy ze zaměstnání odevzdával své manželce, která spravovala hospodaření jejich rodiny. S manželkou se dohodli, že z jejich společných peněz bude formou elektronického bankovního hradit mimo jiné i platby jeho pojistného. Na jeho dotazy, zda jsou platby řádně hrazeny, ho manželka vždy ujišťovala, že tomu tak je, byť připouštěla, že někdy s prodlením. Dále uvádí, že teprve počátkem roku 2012 zjistil, že nesrovnalostí s včasnou úhradou pojistného jsou větší, než jak byl manželkou informován. Je pravda, že vzhledem k tomu, že se českému jazyku učil postupně, spočívala tíha veškerého zařizování a styku s úřady na jeho manželce, která v roce 2007 otěhotněla a po narození jejich dcery se o ni převážně sama starala, neboť on pracoval. Jakmile v únoru 2012 zjistil, že pojistné není řádně hrazeno, převzal tuto povinnost výhradně na sebe a od té doby hradí pojištění řádně.

Žadatel dále uvádí, že nedoplatky z dřívější doby uhradil v červnu 2012 a penále v srpnu 2012, tedy iniciativně sám a nikoliv až pod vlivem napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra. Všechny své závazky ke Všeobecné zdravotní pojišťovně (dále jen „VZP“) tedy již v létě roku 2012 vyrovnal a od února 2012 hradí pojistné řádně a včas. Rovněž uvádí, že k zamezení jakémukoliv prodlení, vzniklému jeho případným opomenutím včasné platby, zadal v bance trvalý příkaz k úhradě, což dokládá dokladem o zřízení trvalého příkazu označeného jako „pojišťovna“ pro částku 1.080 Kč.

Žadatel je přesvědčen, že by měl být činěn rozdíl mezi cizinci, kteří jsou na území České republiky ilegálně zaměstnáni a neodvádějí žádné platby pojistného, a těmi, kteří zde legálně žijí, mají rodinu, řádné zaměstnání a pouze v minulosti nehradili vždy platby pojistného v řádných termínech splatnosti.

Žadatel dále uvádí, že aniž by chtěl jakkoliv bagatelizovat své pochybení, nedomnívá se, že by i opakované prodlení s úhradou pojistného v řádu několika tisíc korun bylo třeba považovat za mimořádně závažné porušení českého právního řádu, jak je tvrzeno v napadeném rozhodnutí. To zvláště za situace, kdy takové jednání není ani přestupkem, ani trestným činem a je sankcionováno pouze soukromoprávním prostředkem, jakým je penále.

Závěrem rozkladu žadatel žádá, aby ministr vnitra rozhodnutí ze dne 10.4.2013 zrušil, a dále, aby rozhodl tak, že se žádosti vyhovuje.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 10 prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neplnil povinnosti dle zvláštních právních předpisů, ke splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že skutkový stav byl prvoinstančním správním orgánem zjištěn dostatečně a napadené rozhodnutí řádně odůvodnil. Důvody zamítnutí žádosti, respektive neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, jsou z napadeného rozhodnutí dostatečně zřejmé.

Ve vztahu k podanému rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

K námitce žadatele, že je napadené rozhodnutí odůvodněno pouze dvěma argumenty, konstatuje, že tyto jsou zcela dostatečné k tomu, aby nebylo žádosti vyhověno. Ze státoobčanského spisu je přitom zcela zřejmé, že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a to nejen na úseku pobytového režimu, ale především na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Ministr vnitra připouští, že porušení povinností žadatele na úseku pobytového režimu nedosáhlo takové intenzity, aby jím ohrozil např. již zmiňovaný veřejný pořádek. Jeho argumentaci, že příčinou porušení pobytového režimu byla jeho neznalost českých právních předpisů a českého jazyka, však považuje ministr vnitra za nedostatečnou. Mezi základní právní principy ostatně již od dob římského práva patří zásada, *ignorantia legis non excusat* (neznalost zákona neomlouvá). V tomto ohledu je rovněž nepodstatné, jakou znalost českého jazyka v té době žadatel vykazoval.

K vyjádření žadatele, že si je vědom oprávněnosti výtky správního orgánu ohledně toho, že řádně a včas nehradil pojistné a k jím uváděným důvodům, na základě kterých uvedená skutečnost nastala, ministr vnitra uvádí, že je jen věcí samotného žadatele, aby si plnil své povinnosti. Této odpovědnosti se nemůže v žádném případě zprostit tím, že by svou odpovědnost přenesl na někoho jiného. Přičítat odpovědnost za důsledky jeho jednání (resp. nekonání) jeho manželce je absurdní. Z tohoto hlediska je rovněž irelevantní i čestné prohlášení jeho manželky, kterým měla být doložena její „údajná vina“ za nehrzení pojistného jejího manžela. Z výše uvedeného je naopak patrné, že si žadatel, ještě v době relativně nedávné, nebyl schopen sám zajistit plnění všech povinností na území České republiky a spoléhal se tak na svoji manželku, na kterou byl v těchto záležitostech odkázán. Žadateli je tak nutné ještě poskytnout určitý časový prostor, aby si osvojil samostatné plnění svých povinností na území České republiky.

Ministr vnitra nesouhlasí ani s námitkou žadatele, že nedoplatky na pojistném uhradil v červnu 2012 a v srpnu 2012 uhradil penále s tím, že od února 2012 již hradí pojistné průběžně a včas. Ministr vnitra k tomu konstatuje, že uplynula ještě příliš krátká doba na to, aby mohlo být konstatováno a ověřeno, že se žadatel již poučil ze svých chyb a nebude nadále pokračovat v porušování svých povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění. V této souvislosti ministr vnitra podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je v České republice založeno na solidárním systému. Řádné fungování tohoto systému, a tím i zdravotní péče, je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním, a každé pochybení při úhradě pojistného tento systém ohrožuje.

Žadatelovo porušení českého právního řádu bylo mimořádně intenzivní z hlediska samotného porušení předpisů v oblasti veřejného zdravotního pojištění. Jednalo se o dluhy v řádu několika desítek tisíc korun, který dosáhl ke dni 8.8.2008 částky 20.742 Kč s tím, že ještě v roce 2012 dlužil částku ve výši 11. 880 Kč. K tomu je nutné poznamenat, že ačkoliv žadatel doložil potvrzení od Zastupitelského úřadu Turecka v Praze, dle kterého má jako pracovník konzulárního oddělení čistý měsíční plat ve výši 1 495 eur (což je přibližně dle aktuálního kurzu koruny a eura ekvivalent částky 37. 500 Kč, kterou i uvedl v dotazníku), hradil po celou dobu svého pojistného vztahu pouze minimální částku na pojistném ve výši 1.080 Kč, určenou pro pojištěnce v kategorii osob bez zdanitelných příjmů. S ohledem na své příjmy, které však podléhají dani z příjmů fyzických osob, měl být žadatel veden nikoliv v kategorii osob bez zdanitelných příjmů, ale jako osoba samostatně výdělečně činná a na pojistném odvádět daleko vyšší částky než 1. 080 Kč měsíčně.

Ministr vnitra dále konstatuje, že Ministerstvo vnitra nejenže uvedlo, na základě jakých skutečností shledalo nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatelem, ale vyrovnalo se i s případným prominutím splnění této podmínky, resp. zdůvodnilo, na základě jakých důvodů k prominutí této podmínky podle ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona nepřikročilo. V napadeném rozhodnutí tak ministr vnitra neshledal věcné či právní pochybení ohledně posouzení splnění výše citované zákonné podmínky.

V.

Zákon o státním občanství umožňuje v případech hodných zvláštního zřetele prominout podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra konstatuje, že v souladu s výše uvedeným neshledal důvody pro její prominutí ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, a proto se ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra, kterým byla žádost zamítnuta. Zároveň zdůrazňuje, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok. V uvedené souvislosti odkazuje ministr vnitra na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že: „... v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmlouvou o státním občanství.“ Uvedenou tezi pak Ústavní soud dále rozpracoval ve svém usnesení č.j.: II. Ús 624/06 ze dne 17.5.2007, ve kterém přímo konstatoval, že: „... není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí.“

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

